

ฝางเฟิง

ฝางเฟิง (防风) คือ รากแห้งของพืชที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Saposhnikovia divaricata* (Turcz.) Schische วงศ์ Apiaceae (Umbelliferae)

ชื่ออื่น ๆ ฝางเฟิง (จีนกลาง) ห่วงฮง (จีนแต้จิ๋ว) *Divaricate Saposhnikovia Root, Saposhnikovia Radix*

ลักษณะภายนอก

รูปทรงกรวยยาวหรือทรงกระบอกยาว บิดงอเล็กน้อย ผิวสีน้ำตาลอมเทา ขรุขระ มีรอยย่นตามยาว มีช่องอากาศรูปลาย หนุนตามแนวขวาง และมีรอยจุดนูนของรากฝอย ลำต้นใต้ดินมีรอยวงแหวนแน่นอย่างชัดเจน บางวงแหวนอาจพบก้านใบคล้ายเส้นผมสีน้ำตาล เนื้อเบา แตกหักได้ง่าย หน้าตัดไม่เรียบ เปลือกกรากสีเหลืองอมน้ำตาล และมีรอยแตก เนื้อกรากสีเหลือง กลิ่นเฉพาะ รสหวานเล็กน้อย

1 เซนติเมตร

แหล่งผลิตที่สำคัญ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของจีน และตะวันออกเฉียงใต้ของเขตปกครองตนเองมองโกลเลียใน

การเตรียมอื่นเพื่อยื่น

กำจัดสิ่งแปลกปลอม ล้างน้ำให้สะอาด ทิ้งไว้จนน้ำซึมเข้าสู่เนื้อตัวยาคือแห้งเป็นแผ่นหนา ทำให้แห้ง

1 เซนติเมตร

ฤทธิ์ของยาตามภูมิปัญญาการแพทย์แผนจีน

มีรสเผ็ดและหวาน อุ่นเล็กน้อย เข้าสู่เส้นลมปราณกระเพาะปัสสาวะ ตับ และม้าม กระจายลมเพื่อขับกระจายสาเหตุก่อโรคที่ส่วนนอกของร่างกาย ขับความชื้น ระบายปวด ระบายการชัก

ฤทธิ์ของยาตามภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

ขนาดและวิธีใช้ ต้มรับประทาน 5-10 กรัม

ข้อห้ามใช้ ข้อควรระวังในการใช้

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาของคลินิกหัตถเวชแผนแพทย์จีน ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน ห้ามคัดลอกในเชิงพาณิชย์โดยไม่ได้รับอนุญาตทุกกรณี